

Slaveskibet

Borgen toner dunkelt mod en ildrød horisont,
retrætetrompeten forstummer
langt ude på den ultramarine, vuggende grav
er et skib, hvorpå en kraftig
illusion af et håb skuer mod
en nedgående sol.

Herren låser sit blik fast på
nedbrudte stemningers blikke
forsøger svagt
at dække panikken bag borgens mørke masker
på skibet
er redskab for piskene.

Hvilken hævn kan
forandre en pisk til en ven
kan kun han, som ikke værner den - i sin hånd,
en tyk bog om det
uden ord
kan lænken få ham til at forstå,
at den værner en illusion -
en admirals hævn
på noget, forlængst glemt ?